

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/321/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117206924
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7117206924.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu S. Š., K.. X.X.XXXX, bývajúceho v S., A. XXX/X, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o. so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č.k. 41C/11/2017-25 zo dňa 13.4.2017 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania.

P r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v plnom rozsahu, pričom o výške rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1.Napadnutým uznesením Okresný súd Košice I ako súd prvej inštancie vyhovel návrhu žalobcu a nariadil neodkladné opatrenie na zdržanie sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu, vykonávaných za účelom uspokojenia pohľadávky zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500115707, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 21.5.2015. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2.V odôvodnení rozhodnutia sa súd stotožnil so všetkými skutkovými tvrdeniami žalobcu, uvedenými v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a aj s tým, ako odôvodnil svoj nárok. Žalobca svoj nárok v tomto konaní osvedčil, preukázal ho dostatočným spôsobom, priložil k nemu aj všetky listinné dôkazy, na ktoré sa odvolával a preukázal potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Pokiaľ by boli vykonávané zrážky zo mzdy, mohlo by totiž dôjsť k sťaženiu, ba až k znemožneniu zabezpečovania základných potrieb žalobcu ako aj jeho rodiny. Súd prvej inštancie dôvodil, že neuložil povinnosť žalobcovi podať v určitej lehote žalobu vo veci samej z dôvodu, že je predpoklad, že týmto neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, a preto považoval toto konanie za skončené podľa § 336 ods. 1 CSP. Z uvedených dôvodov bolo potrebné rozhodnúť aj o trovách konania o nariadení neodkladného opatrenia, pričom použil ust. § 262 ods. 1, § 263 ods. 1, § 255 ods. 1,2 CSP a z dôvodu, že žalobca bol v celom rozsahu v konaní o návrhu o nariadenie neodkladného opatrenia úspešný, priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom uviedol, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia.

3.Len proti výroku o priznaní náhrady trov konania žalobcovi podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd uznesenie v napadnutom výroku zmenil tak, že výrok o priznaní nároku na náhradu trov konania žalobcovi zruší. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia spojených s odvolaním, t.j. uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Tvrdil, že v odôvodnení uznesenia absentuje právny dôvod, na základe ktorého súd rozhodol o priznaní práva na náhradu trov konania. Súd podľa

neho iba všeobecne konštatoval, že právo na náhradu trov konania vyplýva z ust. § 255 ods. 1, nakoľko žalobca mal vo veci plný úspech. Z ust. § 262 ods. 1 CSP vyplýva, že o návrhu na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí a v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane konania náhradu trov podľa pomeru jej úspechu vo veci. Rozhodovanie o náhrade trov konania, vrátane platenia súdnych poplatkov, je aj v prípade trov spojených s neodkladným opatrením závislé od rozhodnutia vo veci samej. Na uvedené nadväzuje aj ustanovenie zákona o súdnych poplatkoch, ktoré predpokladá výsledok konania, ktorým pre rozhodovanie o náhrade trov konania je až rozhodnutie vo veci samej. Na základe toho žalovaný napáda uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania a tvrdí, že súd rozhodol v rozpore so zákonom, keď priznal žalobcovi právo na náhradu trov proti žalovanému na základe uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia. Zákonná úprava totiž výslovne predpokladá konečné rozhodnutie súdu v oblasti uloženia povinnosti náhrady trov konania. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania preto nemá oporu v platnej legislatíve, neexistuje žiaden zákonný dôvod pre priznanie nároku na náhradu konania o nariadení neodkladného opatrenia.

4. K podanému odvolaniu sa písomne prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu výroku o náhrade trov konania ako vecne správne potvrdil. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na ustanovenie § 262 ods. 1,2 CSP a uviedol, že súd prvej inštancie rozhodol správne, ak rozhodol v tomto konaní aj o nároku na náhradu trov konania, pretože konanie o nariadení neodkladného opatrenia je samostatným konaním pod samostatnou spisovou značkou, odlišnou od spisovej značky konania vo veci samej. Súd rozhodol o nariadení neodkladného opatrenia bez toho, aby uložil žalobcovi povinnosť podať žalobu vo veci samej, pretože už týmto neodkladným opatrením je možné dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. K žiadnemu ďalšiemu konaniu vo veci samej teda nedôjde a bolo potrebné rozhodnúť aj o nároku na náhradu trov konania o nariadení neodkladného opatrenia. Ustanovenie § 145 O.s.p., platného a účinného do 30.6.2016, v súčasnom procesnom právnom predpise, a to Civilnom sporovom poriadku už absentuje, a preto aj v konaní o nariadení neodkladného opatrenia, pokiaľ sa o ňom rozhoduje v samostatnom konaní a navyše ak konanie vo veci samej ani následne neprebehne, je možné a potrebné priznať strane náhradu trov konania. Už samotným uznesením o nariadení neodkladného opatrenia sa konanie končí. V tomto smere poukázal aj na obdobné rozhodnutia všeobecných súdov (Krajský súd Košice 9Co/115/2016-58, Krajský súd Nitra 25Co/433/2016-51). Odvolával sa na princíp právnej istoty zakotvených v článku 2 CSP, ale aj na konštatovanie Najvyššieho súdu SR vo svojom rozhodnutí sp.zn. 5Ecdo/192/2014, kde sa konštatuje, že k zásadám právneho štátu, ktorým je sudca viazaný, patrí aj princíp právnej istoty. Jeho obsahom je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď. Aj keď právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku SR charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov v rozhodujúcich obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty, ani k dôvere spravodlivé súdne konanie.

5. Odvolanie zo strany žalovaného bolo podané len proti výroku uznesenia súdu prvej inštancie o náhrade trov konania, výrok, ktorým bolo neodkladné opatrenie navrhované žalobcom nariadené, nebol napadnutý odvolaním, a preto nadobudol právoplatnosť. Predmetom prieskumu odvolacím súdom bol teda iba výrok, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania.

6. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd vec prejednal na základe podaného odvolania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania. Po konštatovaní, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Žalovaný použil odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, ktorý je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

8. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Nová právna úprava, obsiahnutá v civilnom právnom poriadku účinnom od 1.7.2016, upustila od dovtedajšej koncepcie predbežnosti poskytovania ochrany, pretože po nariadení navrhovaných opatrení nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej. Znamená to, že ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, súd neuloží povinnosť v zmysle ust. § 336 ods. 1 CSP vo výroku uznesenia a to povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. V prejednávanej veci bol podaný žalobcom návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, tomuto návrhu súd prvej inštancie v celom rozsahu vyhovel a neuložil žalobcovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Konanie o nariadenie neodkladného opatrenia skončilo bez toho, aby nasledovalo ďalšie konanie. Vzhľadom k tomu, že konanie sa skončilo, nastupuje režim uvedený v § 262 ods. 1 CSP, a preto súd prvej inštancie správne rozhodol aj o nároku strán na náhradu trov konania. Vzhľadom k tomu, že žalobca mal v konaní plný úspech, súd správne rozhodol, že mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 225 ods. 1 CSP. Žalovaný nebol so svojím odvolaním úspešný, úspešný žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o ich výške rozhodne súd prvej inštancie.

11. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).